

Заповідне урочище «Бармаківське» чи Бармаковель?

«Ти не повіриш, але це не якийсь популярний та дорогий зимовий курорт. Це в 10 хвилинах від Рівного!» – пост під фото з сноубордистами на горі та десятками автомобілів внизу з Facebook-сторінки «Жити в Рівному» за 12 лютого. І, правда, видовище – захоплююче. Недарма між любителями екстремального відпочинку це місце ще називають Бармаковель. Але тут є одне «але», бо насправді ця гора – заповідне урочище «Бармаківське», розташоване на території Великожитинської сільської ради на південь від села Бармаки. І катання з цих чудових гірок на санчатах, сноубордах чи квадрациклах суворо заборонене. Про це чітко написано на інформаційних щитах.

Заповідне урочище «Бармаківське» чи Бармаковель?

Початок на с.1

Урочище Бармаківське створене ще 1983 році як ентомологічний заказник, а рішенням Рівненської облради №584 від 27.05.2005 реорганізоване в заповідне урочище площею 22,4 га. Найціннішою його частиною, де саме і катається населення на лижах, санках тощо, є ділянки південної експозиції з лучно-степовою рослинністю. Тут зростають сонцепіт звичайний, чебрець вапняковий, льон жовтий, осока низька, що утворюють невеликі ділянки угруповання, занесеного до Зеленої Книги України, регіонально рідкісні види – горичвіт весняний, астрагал нутовий, суховершки великоквіткові. В яру ростуть молоді граби, осики, черешні, із чагарників – глід, терен, бруслини бородавчата та європейська. У трав'я-

ному ярусі серед чагарників та дерев – валеріана висока, герань Робертова, щитники шартрський та чоловічий, пухирник ламкий, орляк звичайний, копитняк європейський. У верхній частині бічного відгалуження яру виявлено популяцію карпатського виду крем'я-

ника гарного. На освітлених ділянках, узліссях та схилах відмічені численні популяції малопоширеного виду – анемони лісової. Урочище багате на лікарські рослини, зокрема тут зростають куряча сліпота звичайна, материнка звичайна, гадючник звичайний, валері-

ана висока, тирлич хрещатий, суніці зелені, чебрець Маршалів, воловик лікарський, парило звичайне, кілька видів звіробою тощо.

Крім того, тут живуть рідкісні види комах (сколія степова, махаон, мнемозіна, люцина, бражник мерт-

ва голова – усі з Червоної книги України).

Бармаківське заповідне урочище завжди було науковою лабораторією для учнів шкіл Рівного та студентів університетів як основна база з вивчення тваринного і рослинного світу. І нині ця лабораторія просто волає про допомогу і потерпає від відпочивальників, зображених на фото вищезгаданого Інтернет-ресурсу. Хіба ж не можна підібрати іншу гору для відпочинку в околицях Рівного? Місцевість же тут у цілому горбиста.

А використовувати урочище як базу відпочинку згідно чинного законодавства категорично неприпустимо.

Адже не тільки взимку, а і в літній сезон тут можна зустріти величезні групи людей на автомобілях, мотоциклах, велосипедах, які влаштовують змагання,

пікніки, знищуючи рослинний і тваринний світ. Відпочивальники навіть не усвідомлюють екологічну цінність урочища «Бармаківське».

Саме цю проблему днями обговорювали в Національному університеті водного господарства та природокористування за непокоєні ситуацією відомі науковці, представники природоохоронних організацій та голови Шпанівської і Великожитинської сільських рад, які домовились про об'єднання в єдину територіальну громаду, і вже зараз вирішують цю проблему разом шляхом створення фізичних перепон доступу транспорту до цієї унікальної території.

Борис БЕРТАШ,
голова президії
Рівненської обласної
організації Українського
товариства охорони
природи